

7 ΜΑΪΟΥ 2024
ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Σήμερα συμπάλλεται ἐκ μεταθέσεως ἢ ἀκολουθία τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν ἱερῶν λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373).

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἴσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως·
Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς φάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Οἱ Κανόνες·

τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ' καὶ τοῦ ἀγίου εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

ὠδὴ α'

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα

οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κ α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα
 τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
 Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα και χαι ρε τε φα σκον
 τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α α
 δο ον τες

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
 γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
 δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
 ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη
 αι ω ω νι ι ος

Ὁ Κανὼν τοῦ ἱεράρχου.
Ῥδὴ α΄. Ῥχος γ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἀθάνατον ἐν Ἐκκλησίᾳ, κεκτημένον εὐκλειαν, ἐν θεοπνεύστοις λόγοις, πάντες Ἀθανάσιον, τιμήσωμεν ἀξίως, ὃν περ καὶ μετὰ θάνατον, ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεός, ὡς οἰκεῖον θεράποντα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς θεωρίας βάθος, ἐκταθεὶς τὰς φρένας, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἱερομύστα Πάτερ, τὸν πλοῦτον ἀνίχνευσας, τῶν θείων λογίων, καὶ τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Δόξα.

Τοὺς ἐν πελάγει πλάνης, χειμαζομένους Πάτερ, ὡς πυρσοὺς μετάρσιος ἐνθέων διδαγμάτων, ἰθύνεις ἐκάστοτε, τῇ γαλήνῃ τῶν λόγων σου, πρὸς λιμένα τῆς χάριτος

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεοτόκε ἀγνή, χερουβικὸν ὄχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐτέχθη· σὺ γὰρ μόνη γέγονας πηγὴ ἀφθαρσίας, πηγὰ-ζουσα πᾶσι ζωῆν, ἀφ' ἧς ἀρυόμενοι, ἰάματα λαμβάνομεν.

Καταβασία.

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι ^Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος ⁹ η μα ας δι ι ε βι βα σεν ^Δ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας ⁹

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων ^Δ θα να τω θα
να τον πα τη η σας ^Δ και τοις εν τοις μνη μα σι ^Δ ζω
ην χα ρι σα α με ε νος ⁹ (δῖς) καὶ ἕτερον Ἀγιορειτικόν

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας^{Νη} και τοις εν τοις μνημασι^{ζω}
 ην χα ρι σα α με ε νος^{Πα}

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ἵτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τῆς ἑορτῆς.
 ὠδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
 ας πη γην εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
 ω στερε ου ου με ε θα (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

N υν παν τα πε πλη ρωται φω τος ου ρα νος τε και

γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε τω
 γουν πα σα κτι ι σις την ε γερσιν Χρι στου εν η
 ε στε ρε ε ω ω ται

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χ θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
 ση η μερον α να σταν τι σοι συ νε σταν ρου μην
 σοι χθες αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ εν τη
 βα σι λει ει α α σου

Τοῦ ἱεράρχου. Ὠδὴ γ'.

Ἦχος γ'. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου Ἱεράρχα, τὴν τυφλὴν ἡμαύρωσας τοῦ Ἀρείου διδασκαλίαν, γινόμενος ὀφθαλμὸς τῶν πιστῶν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξυφανθέντα πόνοις σου καὶ ἰδρῶσιν, ἐνεδύσω Ὅσιε τὸν ποδῆρη, τῆς ἀληθείας ἐν χάριτι, ἱερουργήσας Χριστῶ.

Δόξα.

Ὡς ταξιάρχης παραστάσεως θεολέκτου, συνασπισμὸν διέκοψας θεομάχων, τῇ μαχαίρα τοῦ Πνεύματος ὄπλισάμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τοῦτον σεσαρκωμένον, καὶ ἀνθρώπους τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξαντα, Θεοτόκε ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθαρ σι

ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαντος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Παην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ ἀ' χορὸς τὴν ὑπακοήν. Ἦχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν

ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηήθης, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

* * *

Εἶτα αἰ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ'

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Αρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαντην παρ θε νευ
ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
κη λι δος το η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἄχραντε εὐλογημένη, ἀγνή Παρθένε, τοὺς ὕμνοῦντάς σε
περίσῳζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

Καταβασία.

Επι της θειας φυλακης ο θεη γορος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφορον αγ γελον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ὠδὴ ε΄

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα (δῖς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τ ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του
Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες
προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω
πο δι Πα σχα κρο τῶν τεσαι ω ω νι ι ον

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π ρο σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον
τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω
και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι

Πα σχαθε ου το σω τη η ρι ι ον

Τοῦ ἱεράρχου. Ὡδὴ ε΄.

Ἦχος γ΄. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες τὴν γῆν, Ἀθανασίου τοῖς λόγοις παιδευόμενοι· στόμα γὰρ τοῦ Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἀνεδείχθη διὰ πίστεως.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πύργος φανεῖς μακάριε ἀκατάβλητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πάσας τοῦ Ἀρείου, μηχανουργίας διεσάθρωσας.

Δόξα.

Ταῖς ἰκεσίαις Κύριε τοῦ Ἱεράρχου σου, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν ἀντικατάπεμψον, καὶ τῆς βασιλείας σου, ἀξίους ποιήσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἐκ Δαυὶδ βλαστήσασαν ἀνυμνήσωμεν, ὡς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, καὶ σαρκὶ τεκοῦσαν, καὶ μείνασαν Παρθένον μετὰ τόκον ἀγνήν.

Καταβασία.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν

τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω δε

σπο τη και χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δῖς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}
 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας^{Νη} και τοις εν τοις μνημασι ζω
 ην^{Πα} χα ρι σα α με ε νος

A
 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασαι καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ὠδὴ σ΄

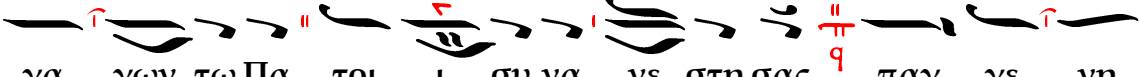
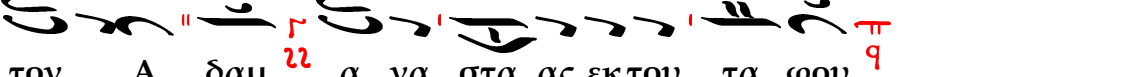
K
 α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
 συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
 δη με ε νων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
 Ι ω νας ε ξα νε ε στη σ του τα φου (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φ
 υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε ε ξη
 γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου

 μη η λυ μη να με νος εν τω το κω σθ και α

 νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει στας πυ λας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

 ω τερ μου το ζων τε και α θυ τον ι ε ρει ει

 ον ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα

 γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη σας παγ γε νη

 τον Α δαμ α να στα ας εκ του τα φου

Τοῦ ἱεράρχου. Ὠδὴ Γ΄.

Ἦχος γ΄. Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς ἀσιγήτοις.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω, μάκαρ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, κατασπείρας ἐν αὐτῇ τὸν λόγον τὸν εὐσεβῆ, καὶ τῶν αἱρέσεων, ἐκτεμῶν τὰς ἀκάνθας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω, μάκαρ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, κατασπείρας ἐν αὐτῇ τὸν λόγον τὸν εὐσεβῆ, καὶ τῶν αἱρέσεων, ἐκτεμῶν τὰς ἀκάνθας.

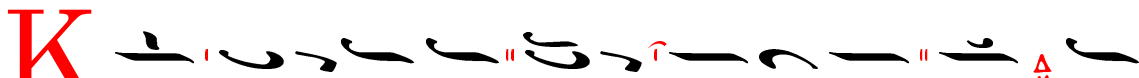

Δόξα.

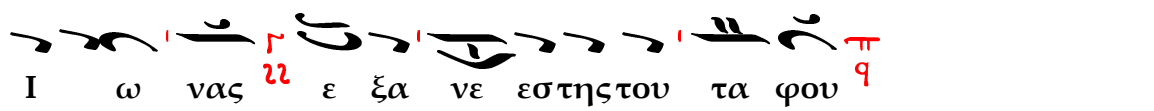
Τῆς χάριτος ποταμὸς θεοφόρε, Νεῖλος ἐδείχθης νοητός, καρποδότης εὐσεβῶν διδασμάτων τοῖς πιστοῖς, ποτίζων ἅπαντας, καὶ τὰ πέρατα τρέφων.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

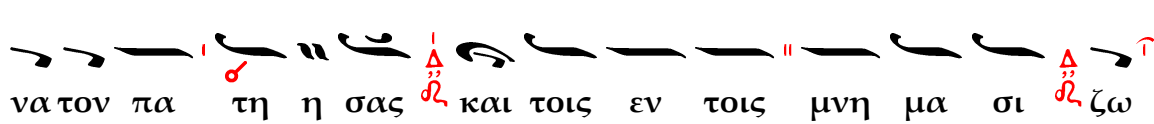
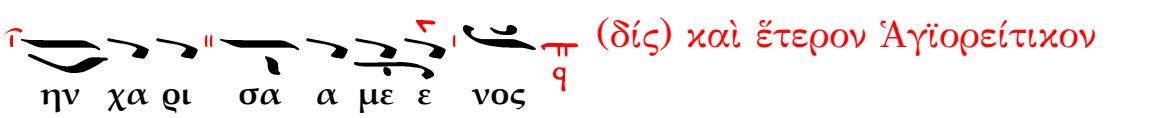
Τὴν ἀχραντον ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, τὴν μετὰ τόκον Παρθένον, τὴν χωρήσασαν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον παντί, τὸν συναΐδιον τῷ Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι Λόγον.

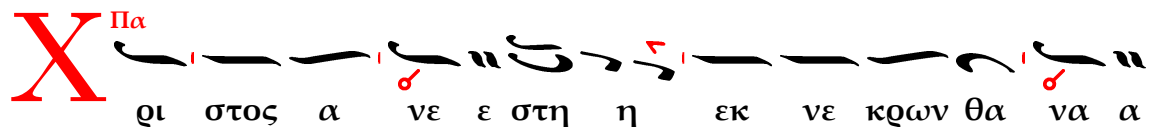

Καταβασία.

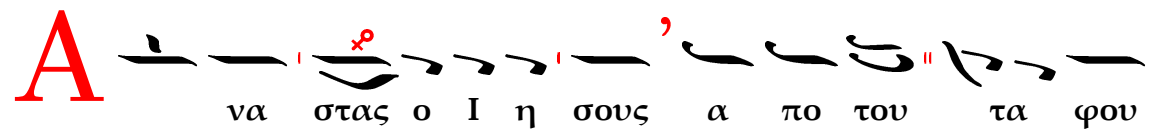
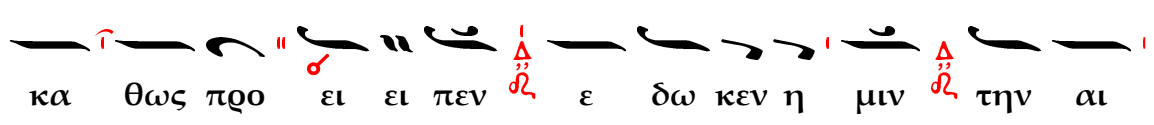
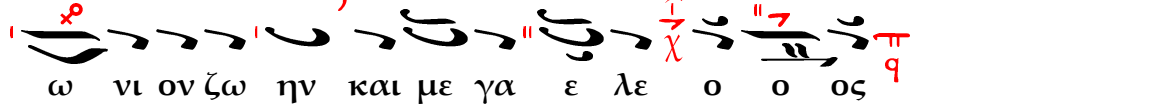

 α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και

 συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε

 δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

 Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου

X

 ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι

 ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}

 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι

 ην χα ρι σα α με ε νος

A

 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGARION

Κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἱεράρχου.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὁρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, καὶ τὸν τῆς πίστεως σπόρον ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε * διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Ἀθανασίου τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ὧδαῖς οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν σήμερον· οὗτος γὰρ Ἄρειον τὸν πλάνον, καὶ Εὐνόμιον ἅμα σὺν Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι, πυρὶ τῷ αἰωνίῳ παραδοὺς αὐτοὺς κατακαίεσθαι, ὡς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς τοῦ Σωτῆρος σαρκώσεως, ἦν πάντες Προφῆται προκατήγγειλαν· * διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐπὶ Κωνσταντίου βασιλέως, υἱοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. (351)

Στίχ. Σταυροῦ παγέντος, ἡγιάσθη γῆ πάλαι,
Καὶ νῦν φανέντος, ἡγιάσθη καὶ πόλος.

Ἐβδομάτῃ Σταυροῖο τύπος πόλῳ ἀμφετανύθη.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, μηνὸς Μαΐου ἐβδόμη, ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας, ἐφάνη ὁ τίμιος καὶ ζωοποιὸς Σταυρός, συνεστῶς ἐκ φωτός, ὁρῶντος παντὸς τοῦ λαοῦ ὑπεράνω τοῦ ἀγίου Γολγοθᾶ ἐκτεταμένος, μέχρι τοῦ ἀγίου ὄρους τῶν Ἐλαιῶν· ὅς τις τῇ τῆς μαρμαρυγῆς λαμπρότητι τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκάλυψεν. Ὅθεν πᾶσα ἡλικία, νέων τε καὶ γερόντων, σὺν νηπίοις καὶ θηλάζουσι τὴν Ἐκκλησίαν κατέλαβε, καὶ ἐν ἀμέτρῳ χαρᾷ καὶ θερμῇ κατανύξει δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀνέπεμψαν, ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θεάματι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ἀκακίου τοῦ ἑκατοντάρχου, ἐν Βυζαντίῳ ξίφει τελειωθέντος. (†303)

Στίχ. Εἶπερ τις ἄλλος ἐν χορῷ τῶν Μαρτύρων,
Κάλλιστος Ἀκάκιος ἐκμηθεὶς ξίφει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, Καππαδόκης τὸ γένος, ἀριθμοῦ τῶν Μαρτησίων. Προσαχθεὶς δὲ Φίρμῳ τῷ ἄρχοντι, ὠμολόγησε τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ· καὶ πλείστα παρ' αὐτοῦ βασανισθεὶς, πέμπεται Βιβιανῷ, ἐτέρῳ ἄρχοντι· ὅς αὐτὸν ἤγαγε μαθ' ἐτέρων δεσμωτῶν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Δειναῖς δὲ μάστιξι καὶ στρέβλαις συγκόψας, ἐν φυλακῇ κατέθετο, ἔνθα ἐπιστάντες αὐτῷ Ἄγγελοι κατέστησαν αὐτὸν ὑγιῆ. Μετὰ τοῦτο πέμπεται Φαλκιανῷ, ἐτέρῳ ἄρχοντι· οὗ προστάξαντος, τὴν κεφαλὴν ξίφει ἀφαιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ τῷ ὄντι ἐν τῷ Πασχάλῳ ἢ, ὡς ἐν ἄλλαις γράφεται, Ἐπτασκάλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Κοδράτου (Quadratus) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Σατορνίνου καὶ Ρουφίνου.

(†251-259)

Στίχ. Ζωμούς χύτρας σῆς τοὺς ἰδρώτας, Κοδράτε,
Ἄλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύεις.

Δυοῖν συνάθλων πρὸς τομὸν τόλμη ξίφος,
Πίστει γὰρ ἐστομοῦντο τῇ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν Νικομηδεῖα τῇ πόλει, ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν κρατηθεὶς σὺν ἄλλοις πολλοῖς ὑπὸ Ἑλλήνων, παρεδόθη τῷ τῆς πόλεως ἀνθυπάτῳ· καὶ ὁμολογήσας παρῶρησίᾳ τὸν Χριστόν, ἠπλώθη κατὰ γῆς καὶ ἐτύφθη βουνεύροις ξηροῖς· αἱμάτων δὲ πληρώσας τὴν γῆν, τῷ δεσμοτηρίῳ παρεδόθη. Εἰς Νίκαιαν δὲ ἀχθεὶς παρὰ τοῦ ἀνθυπάτου, πάλιν ἐτιμωρήθη. Ἴδὼν δὲ τινὰς τῶν σὺν αὐτῷ, φόβῳ τῶν κολάσεων, μέλλοντας θύειν, τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον ὑπομνήσας, ἐστήριξεν, οὓς εἰς πῦρ ὁ ἀνθύπατος ἔκαυσεν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κοδράτος ἐν τῷ ναῶ εἰσελθὼν τῶν εἰδώλων, τὰ ἐν αὐτῷ πάντα συνέτριψε ξόανα. Ὅθεν κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ ἐν σάκκῳ βληθεὶς τύπεται βουνεύροις. Ἐνθα Σατορνῖνος καὶ Ρουφῖνος πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, κρεμασθέντες ξέονται καὶ τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. Εἰς δὲ τὴν Ἀπολλωνίδα ἐλαύνων ὁ ἀνθύπατος, ἐπαγόμενος καὶ τὸν Ἅγιον, ἄλμην σὺν ὄξει συγκεράσας, καταχέει κατὰ τῶν πληγῶν αὐτοῦ καὶ τριχίνοις ὑφάσμασιν ἀνατρίβει, καὶ σίδηρα πυρωθέντα ἄγει ταῖς πλευραῖς αὐτοῦ. Διαβάς δὲ τὸν Ρουνδακόν, καὶ Ἐρμούπολιν καταλαβὼν, ἤγε καὶ τὸν Ἅγιον ἐφ' ἀμάξης, μὴ δυνάμενον βαδίσει, ἔνθα ἐπ' ἐσχάρας πυρὸς ἀπλώσαντες τοῦτον, ἔλαιον καὶ πίσσαν ἄνωθεν ἐπέχεον· εἶτα τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον, καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχ. Λίθοις ἐπιβάς Μάξιμος μεγαλόνοτος,
Ἀνῆλθε χαίρων οὐρανοῦ εἰς τὸ πλάτος.

Οὗτος ὁ μακάριος παρῶρησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας καὶ πολλοὺς χειραγωγήσας πρὸς τὴν εὐσέβειαν καὶ διαφόρους ὑπομείνας αἰκίας, ἔσχατον λίθοις βληθεὶς καὶ οἰονεὶ στεφανωθεὶς ὑπ' αὐτῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φλαβίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Αὐγούστου καὶ Αὐγουστίνου τῶν αὐταδέλφων ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας. (~†284-305)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἰωάννου τοῦ Ψυχαῖτου. (~†825)

Στίχ. Ψυχῆς μόνης σὺ τὴν σχέσιν φέρων, Πάτερ,
Ψυχαῖτης κέκλησαι ἐνδίκως, μάκαρ.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ νηπίου Ἰωάννου καὶ Ἡλιοῦ τοὺς τρόπους μιμούμενος, ἐν σκληραγωγίᾳ τὸν βίον ἑαυτοῦ ῥυθμίσας, τοὺς πολέμους τῶν δαιμόνων ἐνίκησεν ἀνδρικώτατα, ταῖς τῶν δακρύων ῥοαῖς τὴν ψυχὴν προκαθαρθεὶς· καὶ παννύχους στάσει τὸν Θεὸν ἰλασκόμενος καὶ ἰκμάδας προχέων δακρύων, ποταμοὺς ἐξήρανε τῶν αἰρέσεων, τοῦ Χριστοῦ τὸ ὁμοίωμα προσκυνῶν ὡς σεβάσιμον· τῶν δὲ ἀσεβῶν τὰ βουλευμάτα καταστρεφάμενος, ἠρίστευσεν, ἐξορίας πικρᾶς καὶ φυλακᾶς καρτερῶς ὑπομείνας· καὶ νόμων προϊστάμενος καὶ πατρικῶν παραδόσεων, νόμων βασιλικῶν κατέπτυσεν. Ὅθεν καὶ ἀθλήσας καρτερῶς, τὸν ἴσον καὶ αὐτὸς τοῖς Ἁγίοις ἀγῶνα, ὁμοίως καὶ τὸν στέφανον ἤρατο, νοσοῦντων σώματα καὶ ψυχὰς θεραπεύων, ὡς τῶν

θαυμάτων τὴν χάριν ἐκ Θεοῦ δεξάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου τοῦ ἀπὸ Λυκαονίας, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Οὐκ ἐταράχθης, Ταράσιε, ὑπνώσας,
Ὅσιως γὰρ ζῶν Παράδεισον ὠνήσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ζενταζνέλι καὶ τῶν δώδεκα Σύρων πατέρων, θεμελιωτῶν τοῦ μοναχισμοῦ ἐν Γεωργία· Σχίο Μγκχίμε, Δαβίδ τοῦ ἐν Γκαρέντια, Ἀντωνίου τοῦ Στυλίτου τοῦ ἐν Μαρτκόφσκ, Θαδδαίου τοῦ ἐν Οὔρμπνιζι, Στεφάνου τοῦ ἐν Κχίρσα, Ἰσιδώρου τοῦ ἐν Σάμταβι, Μιχαήλ τοῦ ἐν Οὐλούμπρα, Πύρβου τοῦ ἐν Μπρέτι, Ζήνωνος τοῦ ἐν Ἰκάλτο, Ἰεσσαὶ ἐπισκόπου Τσιλκάνσκ, Ἰωσήφ τοῦ ἐν Ἀλαβέρντι καὶ Ἀβίβου, ἐπισκόπου Νέκρεζι. (5' αἰ.)

Στίχ. Ἀποστολικῷ χοροῦ ἰσάριθμοι Πατέρες,
Βίον μοναστῶν φέρουσι Γεωργία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰουβενάλιου τοῦ ἐν Βενενέντω (Beneventum, Benevento) τῆς Ἰταλίας. (†132)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Δομιτιανοῦ, ἐπισκόπου Τριέκτου (Treiectinsem, Maastricht) ἐν Κάτω Χώραις. (†560)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Σερενίκου (Serenicus) καὶ Σερένου (Serenus), ἀνταδέλφων μοναχῶν καὶ ἐρημιτῶν παρὰ τὸν ποταμὸν Σάρθη (Sarthe) ἐν Γαλλίᾳ. (~†669)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πλακίδου (Placidus, Plait), βενεδικτίνου ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἁγίου Συμφοριανοῦ (Symphorian) ἐν Αὐγουστοδούνῳ (Augustodunum, Autun) τῆς Γαλλίας. (†675)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ἐπισκόπου Ὑόρκης ἐν Ἀγγλίᾳ. (†721)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Πέτρου, ἐπισκόπου Παβίας (Ticinum, Pavia) ἐν Λομβαρδίᾳ. (†735)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου (Σόρσκυ), κτίτορος καὶ ἡγουμένου τῆς σκήτεως παρὰ τὸν ποταμὸν Σόρα ἐν Ῥωσίᾳ. (†1508)

Στίχ. Ἔχει Ῥωσία Νεῖλον σεπτὸν τῆς Σόρας,
Νᾶμα νηπτικὸν ἐκβλύζοντα τοῖς λόγοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως (1815) τῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ μυροβλύτου, τοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Μεγίστης Λαύρας ὁσιακῶς τελειωθέντος. (†1651)

Στίχ. Νεῖλος ἄρδει νάμασι γῆν Αἰγυπτίων,
Ὅ δὲ μοναστὰς τοῦ Ἄθωνος ἄρδεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου (Τόθ), τοῦ ἐξ Οὐνιτῶν μεταστραφέντος καὶ νέου ὁμολογητοῦ τῆς

Ὁρθοδοξίας ἐν Πενσυλβανία τῆς Ἀμερικῆς. (†1909)

Στίχ. Πολλὰ μοχθήσας ὑπὲρ Ὁρθοδοξίας,
Ὁμολογητῆς Ἀλέξιος ἐκλήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τρίτῃ τοῦ Πάσχα, ἐκ μεταθέσεως ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. (†373)

Στίχ. Ἀθανάσιε, ποῦ κομίζῃ; μὴ πάλιν
Καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε;

Δευτερίῃ νέκυσ Ἀθανασίου ἐξέδου τύμβου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἀγγελικὸν βίον ἐπὶ γῆς διήνυσε. Τοὺς δὲ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως ἄθλους καὶ τὰς κατὰ τῶν κακοδόξων ἐνστάσεις καὶ τὰς ἐπὶ συχνῶ ἀδίκους ὑπερορίας καὶ τὰς ἐπὶ ματαίῳ συκοφαντίας, ὡς ὑπήνεγκεν, ἄλλαι τε γραφαὶ διεξοδικώτερον καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐκτίθεται· ὅθεν καὶ διηγῆσασθαι τὰ πολλαχῶς ὑπὸ πολλῶν εἰρημένα μὴ δυνάμενοι, μικρὰ τινα πρὸς ὑπόμνησιν εἴπωμεν ἐν ἐπιτόμῳ.

Ἀθανάσιος, ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Αἴγυπτον, γονέας δὲ πλούτῳ κομῶντας καὶ ἀρετῇ παρ' οἷς ἐκτρεφόμενος, παῖς ὢν ἔτι κομιδῆ, ἅμα παισὶν ἀθύρουσιν, ἐπὶ τινα τῆς θαλάσσης ἀκτὴν παραγίνεται, ἐν ἧ παιδιᾷ τινι τοιαῦδε ἐχρῶντο. Εἰς πρεσβυτέρους καὶ διακόνους ἑαυτοὺς ἀποτάξαντες, τὸν Ἀθανάσιον χειροτονοῦσιν ἐπίσκοπον· προσήγοντό τε παῖδες αὐτῷ, μήπω τῷ θείῳ Βαπτίσματι κε-καθαρμένοι, οὓς Ἀθανάσιος τῷ τῆς θαλάσσης ἐβάπτισεν ὕδατι. Τοῦτο ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἔφορος Ἀλέξανδρος θεασάμενος οὕτω συνενεχθέν, ὑπερθαυμάζει μὲν· γνοὺς δὲ τῷ Πνεύματι, ὡς μελλόντων εἶη τὰ δρώμενα τύποι καὶ προμηνύματα, τοὺς μὲν παῖδας τῷ θείῳ μύρῳ ἐπιχρίσας τελειοῖ· Ἀθανάσιον δὲ γραμματιστῆ τινι παραδίδωσιν. Εἶτα πρὸς μέτρον ἡλικίας φθάσαντα διάκονον χειροτονήσας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Πρώτῃ Συνόδῳ συνεργὸν προσλαμβάνει καὶ μετ' αὐτοῦ τοὺς τὰ Ἀρείου φρονοῦντας ἀπεκρήρυσεν.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ καὶ Ἀλεξάνδρου τὸν βίον λιπό-ντος, Ἀθανάσιος τὸν ἐκεῖνου θρόνον διαδέχεται. Ἄλλ' οἱ περὶ Εὐσέβιον τὴν προχείρισιν πράως οὐκ ἐνεγκόντες, πείθουσι Κωνσταντῖνον, τὸν πρώτως χρηματίσαντα βασιλέα Χριστιανῶν, ἀπελάσαι τοῦ θρόνου τὸν Ἀθανάσιον. Ἀλλὰ Κωνσταντῖνος μὲν, μετὰ τὸ ἐν Γαλλίαις ὑπερορίσαι τὸν Ἅγιον, καταλύει τὸν βίον. Ἀθανάσιος δὲ τῷ τούτου υἱῷ Κωνσταντίῳ πρὸς λόγους ἐν Ῥώμῃ ἐλθὼν, γράμμασιν ὀχυρωθεὶς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐφίσταται. Τοῦτο πρὸς γνῶσιν Εὐσεβίῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐλθόν, ἠρεμεῖν οὐκ εἶα· διὸ καὶ πᾶν εἶδος συκοφαντίας συμφορήσαντες παρασκευάζουσι Κωνσταντίον τὸν τῆς Ἀνατολῆς βασιλέα, σύνοδον Ἐπισκόπων ἀθροίσαντα, ὑπὸ τὴν κρίσιν ἐλθεῖν τὸν Ἀθανάσιον. Πολλῶν δὲ ὄντων τῶν κατηγορημάτων, ἐνὸς μόνου ἐπιμνησθήσομαι.

Χεῖρα τεταριχευμένην ξυλίνῃ λάρνακι θέντες προσκομίζουσιν, Ἀρσενίου ταύτην λέγοντες εἶναι, ὃν ἀνηρηκέναι τὸν Ἀθανάσιον ἐπὶ γοητεία διεθρυλλοῦντο. Καὶ κατὰ Θεοῦ πρόνοιαν ἐν Τύρῳ τοῦ Ἀρσενίου κατάραντος (ἐκρύπτετο γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἵνα μὴ τὸ δρᾶμα κατάφωρον γένηται) Ἀθανάσιος τὸν νεκρὸν παρεῖναι μηνύεται· καὶ περιτυχῶν αὐτῷ, τῆς εἰς τὸ κριτήριον κυρίας κατα-λαβούσης, αὐτὸν περικεκαλυμμένον παρεισάγει. Καὶ δὴ πυθάνεται τῶν παρόντων, εἴ τινες εἶεν προεγνωκότες τὸν Ἀρσένιον. Πολλῶν δὲ φησάντων τὸν ἄνδρα εἰδέναι, ἀποκαλυφάμενος αὐτόν, «Εἰ οὗτος εἶη», προσετίθει τὴν ἐρώτησιν. Τῶν δὲ συγκαταθεμένων, τὴν δεξιὰν

ὑποδείξας χεῖρα, εἶτα καὶ τὴν ἄλλην, ἔφη· «Ἴδου ἡ δεξιὰ, ἰδοὺ ἡ ἀριστερά, ἃς παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ τῶν ὄλων οἱ ἐξ Ἀδὰμ ἐκκληρώθημεν ἄνθρωποι· τρίτην δέ μοι χεῖρα τῷ Ἀρσενίῳ ἐπιζητείτω μηδεῖς». Οἱ δὲ αἰσχύνῃς πλησθέντες ἐπὶ τούτῳ πολλῆς, τοῦ μὲν κριτηρίου ἐξήεσαν, ἐξοργίζουσι δὲ τὸν δῆμον κατ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο λάθρα τῆς πόλεως ἔξιεισι καὶ εἷς τινα λάκκον ζοφώδη καὶ δεινῶς ἄνυδρον καθεὶς ἑαυτὸν, ἕκτον ἔτος ἐκρύπτετο. Ἐπειτα τοῦ λάκκου ὑπεξελθὼν, πρὸς τὴν Ἑσπέραν καταίρει. Κώνστας δὲ τηνικαῦτα, ὁ Κωνσταντίου ἀδελφός, τὴν ταύτης διεῖπεν ἀρχὴν. Τούτῳ παραβαλὼν ὁ μέγας καὶ Ἰουλιανῷ τῷ Πάπα, τὰ κατ' αὐτὸν ἐτραγαγῶδει· οἵτινες γράμμασι τὸν Ἅγιον ὀχυρώσαντες, εἰς Ἀλεξάνδρειαν πέμπουσι.

Τοῦτο Κωνσταντίος ὡς ἔγνω, Συριανῷ τινι κελεύει ἐκεῖσε ἀφικομένῳ, Ἀθανάσιον μὲν ἀνελεῖν, Γρηγόριον δὲ τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρῦσαι. Ὁ δὲ τὰς ἐκεῖνου χεῖρας διαφυγών, εἰς Ῥώμην αὐθις ἀπαίρει. Καὶ ὁ Κώνστας γράφει τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντίῳ ἀποκαταστῆσαι τῷ θρόνῳ τὸν Ἀθανάσιον, ἀπειλήσας ὡς, εἰμὴ ποιήσῃ τοῦτο, τοῖς οἰκείοις ὄπλοις αὐτὸν ἀποκαταστῆσαι. Ὁ δὲ Κωνσταντίος ἐν ὀρόρωδιᾳ γενόμενος, ἀποκαθίστησι τῇ Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίᾳ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Κώνστας καταλύει τὸν βίον.

Κωνσταντίος δὲ, αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, πέμπει τοὺς συλληφόμενους τὸν Ἅγιον· ὅπερ προγνοὺς ὁ μέγας, τοῦ ἐπισκοπέου ὑπεξελθὼν, ἐπὶ τι γύναιον καταφεύγει, παρθενία καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς σεμνυνόμενον· ἦτις, τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, ἀσμένως τὸν Ἅγιον ὑποδέχεται· διηκόνει τε τούτῳ καὶ πᾶσαν ἄλλην δεξίωσιν καὶ θεραπείαν παρείχετο· ἕκτος ἐνιαυτὸς τῷ μεγάλῳ παρὰ τῇ φιλοθέῳ γυναικὶ κρυπτομένῳ ἦνυτο. Καὶ δὴ Κωνσταντίος μὲν καταλύει τὸν βίον, Ἰουλιανὸς δὲ τῆς βασιλείας κρατεῖ. Αὐτίκα οὖν Ἀθανάσιος μέσαις νυξὶ τοῦ οἰκήματος ἐξελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκεται, ἐφ' ᾧ, ὅπως ἡ πόλις συνέδραμεν ἅπασα κροτοῦντες, εὐχαριστοῦντες, οὐ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ.

Ἰουλιανὸς δὲ πάντα περὶ ἐλαχίστου θέμενος, τοῦτο προηγούμενον προβάλλεται σπουδάσμα, μὴ μόνον τοῦ θρόνου ἀπελάσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς ἐξῶσαι τὸν Ἅγιον. Πέμπει γοῦν τοὺς ἀναιρήσοντας· ὁ δὲ καὶ αὐθις ἄληπτος ἦν καὶ ἀχείρωτος· νύκτωρ γὰρ παρὰ τὸν Νεῖλον ἐλθὼν, πλοίου ἐπιβάς, πρὸς Θηβαΐδα ἀπέπλει. Ὡς δὲ πλησίον ἦσαν οἱ διώκοντες, παρα-κρουσάμενος αὐτοὺς ὑποστρέφει καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν καταίρει· κάκει κρυπτόμενος διελάνθανεν, ἕως οὗ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς ζῶσιν ἐξητάζετο. Καὶ τούτου δὲ τὴν ζῶην καταλύσαντος, Ἰωβιανὸς βασιλεὺς ἀνηγόρευται. Ἀλλὰ καὶ τούτου τάχιστα ἐξ ἀνθρώπων γεγονότος, Οὐαλεντινιανὸς τῆς Ῥωμαίων κρατεῖ, καὶ ποιεῖται ταύτης κοινωνὸν τὸν ἀδελφὸν Οὐάλεντα, ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἑσπέραν, ὁ δὲ τὴν Ἑώαν διεῖπεν. Ὅς, εἰς κόρον τῶν τοῦ Ἀρείου θολερῶν ναμάτων πάλαι ἐμφορηθεὶς, πάντας μὲν τοὺς τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἀντεχομένους μυρίασι αἰκίαις καὶ κολάσεσι περιέβαλεν, Ἀθανάσιον δὲ ἐλεῖν θερμὴν ἐτίθετο σπουδὴν. Μέλλων οὖν ὁ Ἅγιος ἀλώσιμος ἔσεσθαι, εἷς τινα πατρῶον τάφον καταδύς, τὰς τῶν φονευόντων ἀποδιδράσκει χεῖρας. Ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο τραχυνόμενον τὸν τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμον, ἐπιτρέπει τῷ Ἀθλητῇ καὶ ἄκων τὴν τῆς Ἐκκλησίας προστασίαν. Καὶ οὕτω, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἄθλους καὶ τὰς μακρὰς ὑπερορίας, ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνους τοῖς διωγμοῖς ἐγκαρτερήσας, ἐν γήρα καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρὶς)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρὶς)

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ ζ'

Ο Παι αἰ δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γ υ ναι αι κες με τα μω ρων θε ο φρο νες ο
πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρου σαι

ζωωντα θεον και Πασχα το μυστικον σοις Χρι
στε ε Μαθηταις ευηγηγε λιισααν το

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Α να α του ε ορ τα ζομεν νε κρωσιν Α
δου την κα θαιρεσιν αλ λησβι ο της της αι ω νι ου
α παρ χην και σκιρ των τες υ μνου ου μεντον αι τι ον
τον μονευ λογη τον των Πα τε ε ρων Θε ον και υ
πε ρε εν δο ο ξον

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ω ς ο ον τως ι ε ρα και πα νε ορτος αυ τη
η σω τη ρι ος νυξ και φω ταυ γης της λαμ προ φο ρου
η με ε ρας της Ε γερ σε ως ου ου σα προ αγ γε
λος εν η το α χρο νον φως εκ τα φου σω μα
τι κως πα σιν ε πε ε λα αμ ψεν

Τοῦ ἱεράρχου. Ὡδὴ ζ΄.

Ἦχος γ΄. Τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς σίμβλον τὴν καρδίαν, τῶν καλῶν ἐργασάμενος, ἀναβλύζεις γλυκασμὸν ὀρθοδοξίας ἡμῖν, ὃν τρυγῶντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄθέων δυναστείαν, οὐ κατέπτηξας Ὅσιε, εὐσεβοῦς δὲ παρῶρησίας ἐμπιπλάμενος, πνεύματι ἀνεβόας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Τοῦ Πνεύματος ὑπάρχων, ἀδιαίρετος Ὅσιε, διετήρησας ἀμέριστον τὸ κήρυγμα, τῆς Τριάδος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ὡς εὐδόκησας Κύριε, καὶ ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν· διὰ τοῦτο βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

Ο Παι α ι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δῖς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

Πα
ην χαρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ὠδὴ ἡ

A υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α

ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε

στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι

στον εις τους αι ω νας

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος

της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω

η με ρα της ε γερ σε ως βα σι λει ας

τε Χρι στου κοι νω νη σωμεν υ μνουντες αυ τον
ως Θε ον ειστουςαι ω νας

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Α ρον κυ υ κλωτους ο φθαλ μουουςσου Σι ων
και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φεγ
γει εις ωσφω στη ρες εκ δυ σμων και βορ ρα και θα
λασ σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι
ευ λο γουν τα Χρι στον ειστουςαι ω νας

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π α τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα
τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ
σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις
σε βε βα πτι σμεθα και σε ευ λο γου μεν εις παν
ταςτουςαι ω νας

Τοῦ ἱεράρχου. Ὡδὴ ἡ΄.

Ἦχος γ΄. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καὶ τοῖς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης Ἀθανάσιος, τῇ οἰκουμένη τῆς ἀθανασίας δόγματα φθεγξάμενος· διὸ Χριστὸν σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας

τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καὶ τοῖς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης Ἀθανάσιος, τῇ οἰκουμένη τῆς ἀθανασίας δόγματα φθεγξάμενος· διὸ Χριστὸν σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τὴν Τριάδα εὐσεβῶς, δογματίσας ὁμοούσιον, σὺν τῷ Ἀρείῳ καὶ τὴν Σαβελλίου ἤλεγξας κακόνοιαν· διὸ φυγόντες τὴν αὐτῶν ἐναντίαν συμπλοκὴν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἐνοικήσαντα πιστοί, ἐν κοιλίᾳ τῆς Παρθένου Μητρός, καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς ἀφράστως, καὶ πάλιν μετὰ γέννησιν, παρθένον φυλάξαντα, ὡς Θεὸν ἀληθινόν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χ **Α** ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν
τον Κυ ρι ον **Δ**
δ

Καταβασία.

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα **Δ**
η μι α των Σαβ βα των **Ζ** η βα σι λι ις και κυ ρι α
ε ορ των ε ορ τη **Δ** και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων **Δ** εν η ευ λο γου μεν **Ζ** Χρι
στον εις τους αι ω νας **Π**
θ

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων **Δ** θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
Πα ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ'

M ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου
σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα
να σταν τα τρι η με ρον εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σει του το ο κουου σου

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα
να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον
τον ζω ο δο την

Φω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σει του το ο κουου σου

Χρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον
θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ
τι αν κο σμου

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
 φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
 πηγ γει λω ε σεσθαι με χριτερ μα τωνα ι ω ω νος
 Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι
 δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λεται και
 χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης
 ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τατον
 Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
 Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν ε κτυ πω τε
 ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
 η με ρατης βα σι λει ει α ας σου

Τοῦ ἱεράρχου. Ὡδὴ θ'.

Ἦχος γ'. Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐσοπτρον Θεοῦ τὴν ψυχὴν σου, ἀκηλίδωτον δείξας, πρακτικῶς καὶ λογικῶς, τῇ οἰκουμένῃ ἀστράπτεις, τὰς θείας ἐμφάσεις παμμακάριστε.

ην χαρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω

Πα ην χαρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα, Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα

σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα

νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ειρας ε εκφθο

ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα

σχα της α φθαρ σι αστου κοσμου σω τη η ρι ον

Τοῦ ἱεράρχου.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Ἦχος Γα ς

Α ρ χι ε ρε ων το κλε ος και της Αι γυ πτ
 ς το θρεμ μα α θα να σι ας το κυ δος υ μνη
 σω μεν εν αι νε σει ως κα θαι ρε τη ην Α
 ρει ς και των πι στων ω ως προ στα την

Καὶ αὐθις τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
 σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
 νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο
 ρας και κα τα ρ γη η σας θα α να τον Πα
 σχα της α φθα ρ σι αστου κο σμου ου σω τη η ρι ον

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Γα φ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω του ον
 Κυ υ υ ρι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ
 υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι

Πα
νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοι οις

Γα
σοι προ πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

Α Γα Πα
ι νει τε α αυ τον πα α αντες οι Αγ γε ε λοι οι

Γα Πα
οι α α α αυ του ου αι νει ει ει τε α αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α μεις α αυ του σοι

Γα Πα
προ πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

Ἰστώμεν στίχους 5', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ', τοῦ ἁγίου γ' καὶ εἶτα τὰ δ' στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

u
q
κα τα το πλη θοστης με γαλω ω συ νησ αυ τσ

Γα Πα
ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη

Πα Γα
ρι ι ουτην δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων

Πα
ο εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε

Γα Πα
κων ε τα φη και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι

τα συμ παν τα αυ τον προ σκυ νη η σω ω μεν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
u
q
αι νει τε αυ τον

Πα
εν ψαλτη ρι ω και κι θα α ρα

^{Γα} **Δ** [♀] ι η γη σαντο παν τα τα θαν μα σι α οι φυ
 λακεςσουου Κυ ρι ι ε ^{Γα} ^π ₉ αλ λα το συ νε δριοντηςμα ται
 ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κυρ
 πτειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ^{Γα} ^π ₉ ην ο κο
 σμος δο ξα [♯] α α ζει ε λε η σον η μας ^Γ ²²

Στίχ. γ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ
^π ₉ αι νει τε αυ

^{Πα} ^χ τον εν χορδαιαις και ορ γα α νω ^π ₉

^{Γα} **X** α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να
^{Πα} στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα ^{Γα} ^π ₉ Μα ρι α γαρ η
 Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ^π ₉ ευ ρεν Αγ γε
 λον ε πι τον λι θον κα θη με νον ^π ₉ τοις ι μα τι οις
^{Πα} ε ξα στρα πτον τα και λε γο ον τα ^{Γα} ^π ₉ τι ζη τει τε τον ζων
 τα με τα των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γεο
 ται ^π ₉ κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α ^Γ ²²

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ ἱεράρχου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. δ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη πάνσοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στρατεύμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, Ἄθανάσιε Ὅσιε· σοῖς δὲ δόγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τῇ τῶν λόγων λαμπρότητι, τῶν ἐνθέων σου Ὅσιε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραίζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ χρεωστικῶς, τὴν πανέορτον μνήμην σου, Ἄθανάσιε, ἱερέων τὸ κλέος εὐσεβείας, ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας κῆρυξ, ὁ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοῦς λύκους πάνσοφε, Ἐκκλησίας σκίμπωνι τῶν δογμάτων σου, καὶ ταύτην κύκλω ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῆ καὶ ἀλώβητον· ὄν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π̣̇ϛ̣̇ Κε Ϟ

 Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη

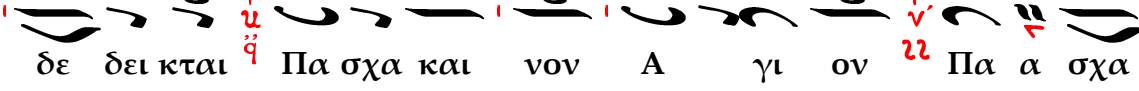
 τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α

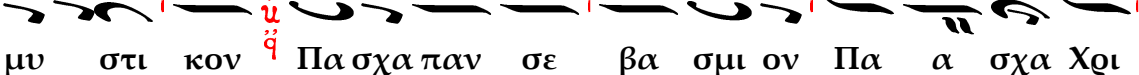
 πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

 α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να

 δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα

 μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος

Κε ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρη

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη μα τος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Χ Ου τως α πο λουν ται οι α μα ρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν ^{u q}

A ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ^{v' 22} ορ θρου βα θε ε
ος ^{v' 22} ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ^{u q} ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον ^{u q} και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε ^{B8} τι ζη τει ει ει τε ^{Κε} τον ζων τα με
τα των νε κρων ^{B8} τι θρη νει ει ει τε ^{Κε} τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα ^{u q} α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε ^{Δ 2} τοις αυ
του ου Μαθη ταις ^{u q}

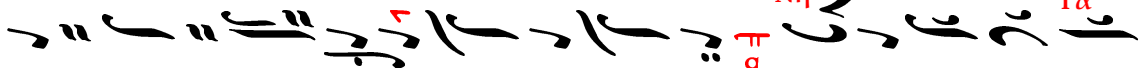
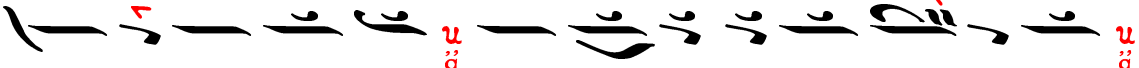

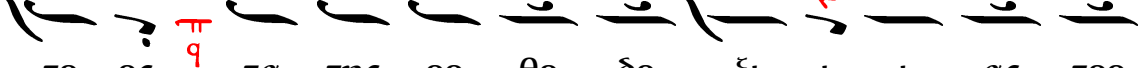
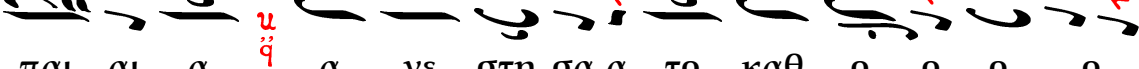
^χ αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος ^{u q} α γαλ λι α ^χ σω με θα ^{u q} και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη ^{u q}

Π ^{Κε} α σχα το τερ πνον ^{u q} Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^{u q}
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^{u q} Πα
σχα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω με θα ^{v' 22} ω

 ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα

 φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι

 στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε εγων κη ρου υ

 ξα τε Α πο στο ο ο ο λους

Δόξα. Τοῦ ἱεράρχου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

 αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι

Τ ο ο με γα κλε ε ος των Ι ι ε ρε ε ε ε

 ων Α θα να σι ι ον τον α ητ τη η τον α α

 α ρι ι στε ε ε α ι ε ρο πρε πω ω ως ευ

 φη η μη η η σω ω ω με εν ου τος γαρ των αι

 ρε ε ε σε ων συγκο ψας τας φα λα αγ γας

Π α τη δυ να α α μει του ου Πνε ε ευ μα α α α α

 το ος τα της ορ θο δο ξι ι ι ι ας τρο

 παι αι α α νε στη σα α το καθ ο ο ο ο

λη η ης της οι οι κου με ε ε ε νη ης α
 ριθ μων ευ σε βως το ο της Τρι α α α δος μν
 στη ρι ι ον δια την των προ σω ωπωνι δι ι ο ο
 ο τη η η η τα α και αι πα λιν σου να απτων α
 συγ χυ υ υ υ τως ει εις ε εν δια την της
 ου σι ι ι ας τα αυ το ο ο τη η η η η τα
 α και χε ρου ου βι κω ω ως θε ο ο λο ο
 γων πρε ε σβε ε ευ ει ει υ υ περ των ψυ υ
 χω ω ω ω ω ω η η μων

Ἦχος Παφ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα
 και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη
 γυ υ υ υ ρει και α λλη λς ςς πε ρι ι πτυ
 ξω ω ω ω με ε ε ε θα ει πω με ε εν

α δε ελ φοι ^{Δι} και τοις μι ^Μ σθ ς ς σι ιν η η η
 μας ^{Δι} συγ ^{Δι} χω ^{Πα} ρη σω ω μεν πα α αν τα α τη
 Α να α α στα α α σει ^{Κε} και αι ου τω βο
 η η η η σω ω ω μεν ^{Πα} Χρι στος α νε στη η εκ
 νε ε ε κρων ^{Δι} θα να τω θα α να τον πα
 τη η η η σας ^{Κε} και τοις εν τοις μνη η η η
 μα α α α σι ^{Πα} ζω ην χα α ρι σα α με νο
 ο ο ος ^{Δι}

Εἶτα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... ἕως ἐκ τρίτου.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος: Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς:

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός: Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ψάλλει τρεῖς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον:

Ἦχος π̣̣̣̣̣ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^{Δι} θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και τοι
 ος ε εν τοις μνη μα σι ²² ζω ην χα ρι σα α με νος ^{Δι}

Τὰ ἕξαπλᾶ.
Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ρ

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα} ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη} ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Ταῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Ταῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς

δυνάμεώς σου φεύσονται σε οί ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λϑ ς ι
α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λϑ ς ι
α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξϛ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

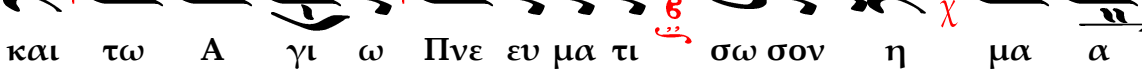

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξϛ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

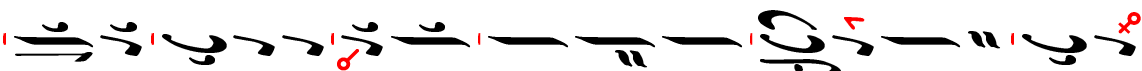

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη

 σας ^ε σταυρωθεις ^φ τε Χριστε ^Δ ο Θεος ^ε θανατω

 θανατον πατηησας ^ε εις ^Δ ων ^ε της ^ε αγιας ^ε Τρι

 αααδος ^ε συνδοξαζο ^ε ομενος ^ε τω Πατρι ^ε

 και τω ^ε Αγιω ^ε Πνευματι ^ε σωσον ^ε ημα ^ε α

 ας ^ε

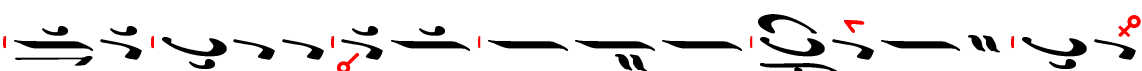

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά Πα φ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. ^ε

Χ
 ριστοος ^ε ανεεστηη ^ε εκνεεκρων ^ε θα

 νατω ^ε θαναατον ^ε πατηηη ^ε σααα ^ε ασκαιτοι

 οισ ^ε εν ^ε τοις ^ε μνημασι ^ε ζωην ^ε χαρι ^ε σαα ^ε με ^ε νος ^ε

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
 προσώπου πυρός. ^ε

Χ
 ριστοος ^ε ανεεστηη ^ε εκνεεκρων ^ε θα

 νατω ^ε θαναατον ^ε πατηηη ^ε σααα ^ε ασκαιτοι

 οισ ^ε εν ^ε τοις ^ε μνημασι ^ε ζωην ^ε χαρι ^ε σαα ^ε με ^ε νος ^ε

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
 κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λθ σ ι α

Ἦχος Πα φ

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ασ και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα φ

Στυ λος γε ε γο νας ορ θο δο ξι ας θει οισ
 δο ογ μα σιν υ πο στη ρι ζων την Εκ κλη σι αν
 Ι ε ραρ χα Α θα α να σι ι ε τω γαρ Πα τρι τον
 Υι ο ον ο μο ρ σι ον α να κη ρυ ξασκα τη
 η σχυνας Α ρει ει ον Πα τερ Ο σι ε Χρι στον τον Θε ον ι
 κε τευ ε δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε
 λε ε ος

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι θ

Προ λα βς σαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι
 αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τς
 μνη μα τος η κου ον εκ τς Α γγε λς τον εν

φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε
 κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν
 τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω
 κη ρυ ξα τε ως η γε ρθη ο Κυ ρι ος θα να τω
 σαστον θα να τον ο τι υ παρ χει Θε ου Υι ος
 του σω ζοντος το γε νοςτων αν θρω ω ω πων

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-θ

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α θα α να τε α
 λα του Α δα κα θει λεςτην δυ να μιν και α νε
 στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι
 Μυ ρο φο ροις φθεγ ξα μενος χαι ρε τε και τοις σοις Α
 πο στο λοις ει ρη νηνδω ρου ου με νος ο τοις πε
 σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν

Ἦχος Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
 α λα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν και

α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ
 ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
 και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου με
 νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α σι ι
 ι ιν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἄντι τοῦ Τρισαγίου·

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
 Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α
 λλη λ ς ς ς ς ι ι ι ι α (δὶς)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
 στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη
 λ ς ς ς ς ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^Δ ₂

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Δ ₂

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α ⁹

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α μις ⁹

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι ⁹

εις χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε ^{Νη} ^{Πα}

ε ε ε ε ε ^Δ ₂ χρι στο ο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α ⁹

σθε ε ε ε ε ε ε ^Δ ₂ Α α α α α λλη λϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ^Χ α α α ⁹

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον τοῦ ἱεράρχου
καὶ ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῶν πατέρων. Προκείμενον πλ δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ
ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλδ' Νη ς

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τς αι ω νας

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ
ἔργα σου ἀληθινά

και ευ θει αι αι ο δοι σ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τς αι ω νας

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες
ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

Ι ι ε ρ σα λη μ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
 το ο νο μα σου εις τας αι ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμείσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιουῖσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες. Ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες· ὧν γὰρ «εἰσφέρεται» ζῶων «τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ Ἅγια» διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα «κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς»· διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε. Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν «ἔξω τῆς παρεμβολῆς» τὸν ὄνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν «ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως» διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστι «καρπὸν χειλέων» ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς ρλα' (131).

Ἦχος Νη ρ

Α λλη λσ ς ι̇ ι̇ α Α α α α α λλη
 λσ ς ς ς ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α λλη λσ ς ς ς
 ς ς ι̇ ι̇ Α λλη λσ ς ι̇ ι̇ α
 Α να στη θι Κυ ρι ε εις την α να παυ

σι ιν σϛ σου και η κι βω τος τϛ α γι α α

σμα το ο ο ος σου

A λλη λϛ ϛ ι ι α A α α α α λλη

λϛ ϛ ϛ ϛ ι ι ι ι α A λλη λϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

ϛ ϛ ι ι A λλη λϛ ϛ ι ι α

Ω μο σε Κυ ρι ος τω Δα βιδ α λη θει αν

και ου μη α θε τη σει αυ την εκ καρ πϛ της κοι

λι ας σϛ θη σομαι ε πι ι τϛ θρο ο ο ο νϛ

ϛ ϛ ϛ σϛ

A λλη λϛ ϛ ι ι α A α α α α λλη

λϛ ϛ ϛ ϛ ι ι ι ι α A λλη λϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

ϛ ϛ ι ι A λλη λϛ ϛ ι ι α α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς· Πρόσχωμεν.

**Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.
Ἑωθινὸν Ε' (Λουκ. κδ' 12-35).**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κριμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑώρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν, λαβῶν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθήσαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἀφαντοῦς ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς

ένδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

ᾠχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ἰὺ Γα ρ

ι τα α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α Χε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου χερου ου βι ι ι ι ι ι μ
 μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 στι ι κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ει κο νι ι ζον τε ε ε ε ε
 ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι χαι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

βα α σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε λιε ε

βα σι λε ε α α α λα α α α α των ο ο

ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι

Ζω
 ται αις αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α τως

Δι Γα
 δο ρυ φο ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ιν

Nη
 Αλ λη λου ι α α α α α α α α

Γα
 α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάτων τῶν ρυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα 2

K υ ρι ε Ε λε ε η σον

K υ ρι ε Ε λε ε η σον

K υ ρι ε Ε λε ε η η σον

K υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ε
 Π α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε
 Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε
 Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε
 Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ε
 Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ
 μα Τρι α δα ο μο Ϟ Ϟ σι ο ον και α
 χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ

ἡμέρα κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι

νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ο ος οσ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α αξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης οσ Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

A α α α μη η η η ην
A μη η η η η η η η η ην
Σ ε ε ε υ μνϝ ϝ ϝ ϝ ϝ μεν σε Ευ λο
 γϝ ϝ ϝ με ε ε εν σοι ευ χα ρι ϝ ϝ ϝ με εν
 Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σϝ ϝ
 ο Θε ο ος η η η μων

Ἐτονίσθησαν τῇ κε' Ἰουνίου, ἀθήν' ἐν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Ἦχος ♯ Πα ρ

O^{Πα} Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
 Α γνη η Πααρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
 πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
 σο ος γι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
 η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ^{Πα} ω τι ι ι ζϝ φω τι ι ι ζϝ ϝ η νε

ε ε α α Ι ι ε ε ρ ς σα α α λη ημ
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
 α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε
 ε Α α α γνη η η η τε ερ πρ Θε ε
 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει
 του ου το ο ο ο ο κς ς ς ς σς ς ς ς

Εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα. Κοινωνικόν.
 Μανουὴλ Χρυσάφου τοῦ παλαιοῦ.

ᾠχος ἰὶ Γα ϕ

Σ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω μα α α α α ςα
 α α α α α Χρι ι ι ι ι στς ς ς ς
 ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
 ς ς ς ς ς σω ω μα α Χρι ι ι ι ι στς ς
 ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη ητω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι ηξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σωαγιασμο ω ολην την η
 με εραν μελετων τας την δι και ο συυνην σε
 Αλλη λυ ι α Αλλη λυ ι α Αλλη
 λυ ι α α α

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-Θ

Χριστος ανεστη εκ νεκρων θανατωθα
 να τον πατησας και τοις εν τοις μνημασι ζωην
 χαρισαμενος με τέλος ζωην
 χαρισαμενο ο ος

Ἵ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.
 Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο
 φορὰς καὶ ἀκολούθως·
 Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρω ἐγέρσει.
 Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον

ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς
ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *